

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗΣ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗΣ

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

19 – 20 ΜΑΡΤΙΟΥ 2016

1. Από το 4^ο Συνέδριο στην Συνδιάσκεψη

1.1 Η Συνδιάσκεψή μας είναι ένα σημαντικό βήμα για την ανασυγκρότηση των δυνάμεών μας.

Η απόφαση της Κεντρικής Επιτροπής της ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ για την πραγματοποίησή της έχει ως στόχο να ληφθούν αποφάσεις από ένα ευρύτερο, αντιπροσωπευτικό, πανελλαδικό σώμα του κόμματος, τη Συνδιάσκεψη, σχετικά με την πορεία μας και την ανάγκη ισχυροποίησης ενός χώρου που συνδυάζει τις αρχές της σύγχρονης σοσιαλδημοκρατίας και της ανανεωτικής αριστεράς και την ολόπλευρη συμβολή μας ως κόμμα στην συγκρότησή του.

Στο πλαίσιο αυτό η Συνδιάσκεψη της ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ καλείται να λάβει αποφάσεις που σχετίζονται με την κεντροαριστερά και την ανασυγκρότηση του χώρου, αλλά ταυτόχρονα και με όλα τα τρέχοντα μεγάλα ζητήματα που συνθέτουν το πολιτικό σκηνικό της χώρας μας. Από το προσφυγικό-μεταναστευτικό, την πορεία της πέμπτης αξιολόγησης του Προγράμματος, ως το εκλογικό σύστημα, το ασφαλιστικό κλπ.

1.2 Είναι όμως χρήσιμο να θυμηθούμε πώς φθάσαμε στην σημερινή Συνδιάσκεψη και που βρισκόμασταν πριν 10 μήνες. Ήμασταν εκτός Βουλής, χωρίς δράσεις, με έλλειψη σαφούς στόχου και προσανατολισμού και με έναν λόγο στραμμένο προς το παρελθόν, που αναπαρήγαγε τα ίδια λάθη αντί να μάθει από αυτά και να προχωρήσει μπροστά. Το 4^ο Συνέδριό μας, τον Ιούνιο του 2015, ήταν ένα Συνέδριο γενναίας αυτοκριτικής για τα λάθη της ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ, το οποίο όμως συγχρόνως έθεσε τις βάσεις και τις προϋποθέσεις της συνεργασίας για την δημιουργία του προοδευτικού πόλου της σοσιαλδημοκρατίας και της ανανεωτικής αριστεράς. Η αλλαγή ηγεσίας στο Συνέδριο έπαιξε προωθητικό ρόλο προς την κατεύθυνση αυτή.

Στο 4^ο Συνέδριο είχαμε αποφασίσει ότι «οι συνεργασίες μας με άλλες πολιτικές δυνάμεις είναι συστατικό στοιχείο της πολιτικής μας ταυτότητας» και ότι «η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ θα είναι ανοικτή για συνεννοήσεις με αυτές τις δυνάμεις (ΠΑΣΟΚ-ΚΙΔΗΣΟ-ΠΟΤΑΜΙ) στο βαθμό που αντικείμενο του διαλόγου θα είναι η προώθηση ενός προγράμματος προοδευτικής αλλαγής στη χώρα με σταθερό τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό». Ακριβώς αυτό κάναμε τον Σεπτέμβριο και προχωρήσαμε σε Προγραμματική Συμφωνία 11 σημείων με ΠΑΣΟΚ και Κινήσεις Πολιτών: «Σημείο 1: Σήμερα γίνεται στην χώρα μας όλο και πιο αναγκαία και επείγουσα η συμπαράταξη των δυνάμεων του δημοκρατικού σοσιαλισμού, της ανανεωτικής αριστεράς, του προοδευτικού κέντρου, της πολιτικής οικολογίας. Σημείο 4: Στόχος μας είναι η προώθηση ενός προγράμματος προοδευτικής αλλαγής στη χώρα με σταθερό τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό. Συστατικά στοιχεία της συνεργασίας μας είναι πρώτον η παραμονή της χώρας στο ευρώ και δεύτερον η δέσμευση σε ένα προοδευτικό πολιτικό πρόγραμμα. Γι' αυτούς τους λόγους δεν μπορεί να υπάρξει συναίνεση στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές αλλά και στον αριστερό λαϊκισμό. Σημείο 10: Νέος ρόλος της σοσιαλδημοκρατίας: Αγριζόμαστε ταυτόχρονα για τη συνέχιση και τη σταθεροποίηση στην αλλαγή πλεύσης της ευρωπαϊκής

Σοσιαλδημοκρατίας και στην αυτοκριτική αποτίμηση προηγούμενων πολιτικών επιλογών που σκιαγράφησαν μια πολιτική υποχώρησης στις δυνάμεις του ευρωπαϊκού νεοφιλελευθερισμού.»

Την περίοδο μετά το 4^ο Συνέδριο λήφθηκαν σημαντικές συλλογικές αποφάσεις σε κρίσιμα θέματα. Τον Ιούλιο η Κεντρική Επιτροπή της ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ με μεγάλη πλειοψηφία (περίπου 70%) στήριξε το ΝΑΙ στο δημοψήφισμα μένοντας πιστή στην ευρωπαϊκή κατεύθυνση της χώρας στη βάση των ιδρυτικών μας αρχών. Ο ΣΥΡΙΖΑ με το δημοψήφισμα διακινδύνεψε την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας και την αμέσως επόμενη ημέρα του δημοψηφίσματος μετέτρεψε το ΌΧΙ που στήριξε σε ένα ΝΑΙ με πολύ χειρότερους πλέον όρους. Δυστυχώς επιβεβαιωθήκαμε ότι το ΌΧΙ θα δημιουργούσε χειρότερους όρους διαπραγμάτευσης και με αυτόν τον τρόπο οδηγηθήκαμε στο τρίτο και πιο επώδυνο μνημόνιο.

1.3 Το κόμμα μας δεν στερείται της αναγκαίας αυτοκριτικής. Γνωρίζουμε ότι στο παρελθόν η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ είχε την δυνατότητα να παίξει τον κυρίαρχο ρόλο στην ανασυγκρότηση του ευρύτερου προοδευτικού χώρου αλλά με το άγχος της περιχαράκωσης τελικά δεν το έπραξε. Εμείς έχοντας τις εμπειρίες μας από αυτά τα χρόνια και μετά το πρόσφατο μας Συνέδριο τον Ιούνιο, αποφασίσαμε ότι χρειάζεται να δράσουμε άμεσα. Στο πλαίσιο αυτό διαδραματίσαμε καταλυτικό ρόλο τον Σεπτέμβριο στη δημιουργία της Δημοκρατικής Συμπράταξης. Με τις συλλογικές μας αποφάσεις δουλέψαμε ενεργά, αποφασιστικά και μέσα σε ελάχιστο χρόνο επιτεύχθηκε η συνεργασία μας, στη βάση Προγραμματικής Συμφωνίας 11 σημείων με το ενθαρρυντικό εκλογικό αποτέλεσμα. Το είπαμε το καλοκαίρι και δεν μείναμε στα λόγια, το κάναμε πράξη τον Σεπτέμβριο. Χωρίς μπρος-πίσω και προσχηματικές δικαιολογίες.

1.4 Το κόμμα μας έχει μια πορεία αυτούς τους έξι μήνες συμμετοχής στην Βουλή, όπου παρουσιάζουμε προτάσεις και αξιοποιούμε την κοινοβουλευτική μας εκπροσώπηση με σημαντικές παρεμβάσεις και συνεχείς δράσεις. Κατατέθηκαν ήδη περισσότερες από 40 ερωτήσεις, αναφορές και επίκαιρες επερωτήσεις (3 επερωτήσεις για υγεία, παιδεία, αγροτικό) για τρέχοντα ζητήματα που απασχολούν την ελληνική κοινωνία, όπως η καθυστέρηση στην υλοποίηση μεγάλων δημόσιων έργων, η βελτίωση θεμάτων στην παιδεία και στην υγεία, η ενίσχυση του πρωτογενούς τομέα. Επίσης κατατέθηκαν πλήθος τροπολογιών οι οποίες δυστυχώς δεν έγιναν αποδεκτές από την κυβέρνηση. Αντίθετα έχουν υπάρξει τροπολογίες της κυβέρνησης ή βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ που εμείς τις υπερψηφίσαμε. Άλλη μία ένδειξη για το ποιος επιδιώκει συναινέσεις και ποιος όχι. Από την δράση μας είναι φανερό ότι δεν ασκούμε στείρα αντιπολίτευση. Έχουμε καταψηφίσει νομοσχέδια που κινούνται σε λάθος κατεύθυνση, αλλά έχουμε υπερψηφίσει και αναγκαία νομοσχέδια, όπως και σημαντικό αριθμό άρθρων σε νομοσχέδια που καταψηφίζουμε. Να θυμίσουμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ όταν ήταν αντιπολίτευση όπως και η ΝΔ σήμερα άσκησαν και ασκούν μία στείρα αντιπολίτευση καταψηφίζοντας τα πάντα.

1.5 Ταυτοχρόνως η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ συμμετέχει ενεργά σε εκδηλώσεις με έντονο κοινωνικό πρόσημο. Η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Δημοκρατικής Συμπράταξης πραγματοποίησε δύο θεματικές εκδηλώσεις στην Βουλή για τον αγροτικό τομέα και για τις μεταρρυθμίσεις στην πράξη. Καλέσαμε φορείς

από όλη την Ελλάδα στην αίθουσα Γερουσίας της Βουλής, η οποία γέμισε ασφυκτικά και τους ακούσαμε παρουσιάζοντας τις προτάσεις μας. Διοργανώνουμε αλλά και συμμετέχουμε σε κοινωνικές εκδηλώσεις.

Το Πολιτικό Εργαστήριο για τη σύγχρονη σοσιαλδημοκρατία είναι πλέον μια πραγματικότητα. Διοργάνωσε ήδη δύο ειδικές θεματικές εκδηλώσεις (Νοέμβριο και Φεβρουάριο).

Το κόμμα μας οργάνωσε δύο επιτυχημένες μαζικές εκδηλώσεις. Τον περασμένο Νοέμβριο με θέμα τη σοσιαλδημοκρατία και την ανανεωτική αριστερά και προσφάτως, τον Φεβρουάριο, για την πορεία της ελληνικής οικονομίας στο ευρωπαϊκό πεδίο. Θα συνεχίσουμε με ακόμη πιο εντατικό ρυθμό. Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ συμβάλλει στην επίτευξη των στόχων της Δημοκρατικής Συμπαράταξης με το σύνολο των προτάσεών της, με τα βασικά ιδεολογικά της προτάγματα, της ανανεωτικής αριστεράς, του δημοκρατικού σοσιαλισμού, της σύγχρονης σοσιαλδημοκρατίας και της πολιτικής οικολογίας. Κυρίαρχος στόχος μας είναι η ενεργοποίηση των πολιτών σε όλες τις διαδικασίες.

1.6 Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ πλέον είναι παρούσα στις εξελίξεις και στην πολιτική ζωή του τόπου επιβεβαιώνοντας καθημερινά την αντιστοίχιση της δράσης της με τις ιδέες που επαγγέλλεται. Σε αυτό το πολιτικό τοπίο, με τον προγραμματικό μας λόγο και τις προτάσεις μας εντός και εκτός κοινοβουλίου, την εποικοδομητική και όχι την στείρα αντιπολίτευση, τις πρωτοβουλίες αλλά και την συνέπεια προεκλογικών λόγων και μετεκλογικών πράξεων δείχνουμε ότι έχουμε πολλά να συνεισφέρουμε και θα συνεισφέρουμε.

Η πολιτική, οργανωτική και οικονομική αυτονομία και αυτοδυναμία της ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ εξασφαλίστηκε με όλες τις κινήσεις μας με αποκορύφωμα την συμφωνία δημιουργίας της Δημοκρατικής Συμπαράταξης. Η οργανωτική ανασυγκρότηση του κόμματος προχωράει τους τελευταίους μήνες, όμως με ρυθμούς που πρέπει να βελτιωθούν. Υπάρχουν μεγάλα κενά στη Θεσσαλονίκη, στην Θεσσαλία και στην Ήπειρο. Επιπλέον θετικό γεγονός είναι ότι έχουν συσταθεί όλοι οι τομείς και οι αρμοδιότητες και έχει ανατεθεί η ευθύνη τους σε μέλη της Κεντρικής Επιτροπής, είναι όμως γεγονός ότι παρουσιάζονται καθυστερήσεις στην λειτουργία τους.

2. Πολιτικές εξελίξεις

2.1 Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ήρθε στην εξουσία υποσχόμενη «όλα σε όλους». Όμως ακόμη και τώρα που έχουν περάσει 15 μήνες διακυβέρνησης και οι αυταπάτες τελειώνουν, τώρα που ζήσαμε την ηρωική διαπραγμάτευση η οποία συσώρευσε τόσα δεινά στη χώρα, ακόμη και τώρα σε κάθε ευκαιρία επικαλούνται την «ενοχή των άλλων». Λένε ότι τα έχουν όλα καλώς καμωμένα σ' αυτούς τους 15 μήνες και μοιράζουν ευθύνες σε όλους τους άλλους πλην των ιδίων. Δυστυχώς όμως διαψεύδονται καθημερινά από τα ίδια τα αποτελέσματα της πολιτικής τους. Σε καμία από τις παρεμβάσεις του πρωθυπουργού δεν υπάρχει στάλα

αυτοκριτικής. Αυτές οι παρεμβάσεις αποδεικνύουν ότι δεν έχει κατανοήσει πως η χώρα δεν θα βγει από την κρίση με παλαιοκομματικές μεθόδους συσπείρωσης κομματικών ακροατηρίων, αλλά μόνο με αλήθειες, αποτελεσματική πολιτική και διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις.

Οι διαπιστώσεις που καταγράφονται στην έκθεση του Γραφείου Προϋπολογισμού της Βουλής είναι άκρως αποκαλυπτικές: “Η διαδικασία της πολιτικής προσαρμογής της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ το πρώτο εξάμηνο του 2015 κόστισε και περιέπλεξε τα προβλήματα της οικονομίας. Οι δυσμενείς επιπτώσεις των capitals controls περιορίστηκαν σημαντικά από τη δυναμική που είχε αναπτύξει η οικονομία και ο τουρισμός ενώ ο λογαριασμός του ασφαλιστικού μεταθέτει το τίμημα στο μέλλον, χωρίς να λύνει ουσιαστικά το πρόβλημα, επιβαρύνοντας δραματικά τους συνεπείς φορολογούμενους και τις νέες γενιές δημιουργώντας έτσι ισχυρά κίνητρα φοροδιαφυγής και εισφοροδιαφυγής”. Ποιο άλλο μήνυμα χρειάζεται επιτέλους ο πρωθυπουργός για να καταλάβει ότι δεν είναι «στραβός ο γιαλός αλλά στραβά αρμενίζει η κυβέρνηση»;

2.2 Η Αξιοματική αντιπολίτευση

Στον χώρο της αξιοματικής αντιπολίτευσης είχαμε την εκλογή νέου αρχηγού που βεβαίως αυτή δεν θα μπορούσε να αφήσει αδιάφορο το πολιτικό σύστημα της χώρας. Ο κ. Μητσοτάκης για την εκλογή του στηρίχθηκε σε δυνάμεις της λαϊκής δεξιάς και σε δυνάμεις που πίστευαν στην επίκληση της μεταρρυθμιστικής του ατζέντας. Σε κάθε περίπτωση ο κ. Μητσοτάκης καλείται να υπηρετήσει τις θέσεις ενός συντηρητικού κόμματος. Αυτά είναι τα αντικειμενικά δεδομένα. Η ΝΔ είναι εκπρόσωπος του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος στην χώρα με συντηρητικές θέσεις. Η ΝΔ με την πολιτική της το 2004-2009 οδήγησε την χώρα στην κρίση. Στην συνέχεια ο λαϊκισμός των Ζαπείων δεν βοήθησε την χώρα, το αντίθετο μάλιστα. Ο κ. Μητσοτάκης είναι φορέας μιας αντίληψης που θέλει τα ελάχιστα δημόσια αγαθά, μιας αντίληψης που βλέπει στα δημόσια αγαθά ένα βάρος για την κοινωνία. Σημαντικός κίνδυνος σήμερα είναι ο κ. Μητσοτάκης να στρέψει τη μισή κοινωνία εναντίον της άλλης μισής θέτοντας σε λειτουργία μηχανισμούς κοινωνικού αυτοματισμού.

Σήμερα η ΝΔ του κ. Μητσοτάκη φαίνεται ότι στην περίπτωση αδιεξόδου επιλέγει εκλογές και όχι μία κυβέρνηση ευρείας πλειοψηφίας από την παρούσα Βουλή. Εκλογές για τρίτη φορά σε διάστημα 15 μηνών. Άλλη μια εθνικά μη υπεύθυνη στάση. Για να κάνει τι; Να αναλάβει μόνος του την διακυβέρνηση ή να προχωρήσει και πάλι σε κυβέρνηση οριακής πλειοψηφίας; Τα προβλήματα στην χώρα μας σήμερα είναι τόσο μεγάλα που δεν λύνονται με αυτόν τον τρόπο. Δυστυχώς φαίνεται ότι η ΝΔ δεν έχει μάθει από τα λάθη της.

2.3 Νέα κυβέρνηση ευρείας πλειοψηφίας από την παρούσα Βουλή

Η χώρα μας μπορεί να βγει από την κρίση μόνο αν ακολουθηθεί μία αποτελεσματική πολιτική χωρίς αυταπάτες και ιδεολογικές εμμονές. Χωρίς λαϊκισμό. Μία πολιτική αξιόπιστη προς τους εταίρους μας που θα σέβεται τις συμφωνίες. Με συνεχείς διαπραγματεύσεις και αφού επανακτηθεί η αξιοπιστία της χώρας θα

επιτευχθεί η αντικατάσταση των κοινωνικά άδικων και οικονομικά αναποτελεσματικών μέτρων με διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις.

Η σημερινή κυβέρνηση όμως, έχει αποδειχθεί ότι είναι κατώτερη των περιστάσεων. Αυτό που τονίζουμε όμως είναι ότι η χώρα δεν αντέχει νέες εκλογές σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα. Η χώρα πήγε τρεις φορές στις κάλπες το 2015 και έχουμε μπροστά μας τα ίδια αδιέξοδα.

Για να γίνουν όλα αυτά απαιτείται μία νέα κυβέρνηση από την παρούσα Βουλή, ευρείας πλειοψηφίας των φιλοευρωπαϊκών δυνάμεων, με προγραμματική συμφωνία που θα επιδιώξει μία πιο ορθολογική και αποτελεσματική διαπραγμάτευση και ταυτοχρόνως θα προωθεί και θα εφαρμόζει προοδευτικές μεταρρυθμίσεις, όχι μόνο στο κράτος, αλλά και στην αγορά.

3. Μέτωπα αγχής

3.1 Προσφυγικό

Το προσφυγικό έχει τρεις διαστάσεις, μια διεθνή, μια ευρωπαϊκή και μια εθνική. Αν δεν αναληφθούν συγκεκριμένες πρωτοβουλίες και στα τρία επίπεδα δεν θα επιλυθεί το πρόβλημα.

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ σταθερά υπογράμμισε ότι η διεθνής κοινότητα πρέπει να λάβει άμεσα ουσιαστικές πρωτοβουλίες για ειρήνευση στην Συρία, για να αντιμετωπισθεί η πηγή του προβλήματος. Στην Ε.Ε. ήταν και είναι απολύτως αναγκαίο να γίνει κατανοητό ότι εδώ δεν πρόκειται μόνο για ένα κοινό ευρωπαϊκό πρόβλημα, αλλά για ένα πρόβλημα που απειλεί τα θεμέλια του ευρωπαϊκού πολιτισμού και ανθρωπισμού. Αυτό που σήμερα φαίνεται να είναι απλώς ένας καιροσκοπισμός και μια αδιαφορία κάποιων κρατών, σύντομα θα βγάλει το «πέπλο της άγνοιας», που καλύπτει το πρόβλημα και από πίσω θα φανεί το αποκρουστικό πρόσωπο του εθνικισμού.

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ συνεχώς επαναλάμβανε ότι η ελληνική κυβέρνηση πρέπει να ξυπνήσει από τους συνεχείς λήθαργους που πέφτει και να αναλάβει πρωτοβουλίες. Η ελληνική κυβέρνηση οφείλει, πέραν της εγρήγορσης των ίδιων των κρατικών δομών όπου υπάρχουν, να πρωτοστατήσει στην άμεση οργάνωση και συνεργασία όλων των φορέων. Δεν το έχει κάνει μέχρι σήμερα με οδυνηρά αποτελέσματα.

Η κατάσταση στην Ειδομένη αποτελεί ντροπή τόσο για την Ε.Ε. όσο και για την Ελλάδα. Η παντελής απουσία του κράτους είναι αδικαιολόγητη. Πρέπει η κυβέρνηση να αποφασίσει: Ή θα τους μεταφέρουν όλους, υποχρεωτικά, σε άλλα οργανωμένα κέντρα υποδοχής είτε θα παράσχουν επί τόπου τις στοιχειώδεις υπηρεσίες και όρους, προσωρινής έστω, διαμονής. Το αξιοσημείωτο είναι ότι όλα αυτά συμβαίνουν με ένα κόμμα της αριστεράς στην κυβέρνηση.

Εμείς, ως ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ, έχουμε καταθέσει προτάσεις σε όλους τους φορείς για την αντιμετώπιση του προβλήματος. Επισκεφθήκαμε στις κρίσιμες περιόδους τα νησιά (Χίος), την πλατεία

Βικτωρίας, την Ειδομένη. Συναντηθήκαμε, αντιπροσωπεία της, με τον Υπουργό Μετανάστευσης κ. Μουζάλα εγκαίρως, αρχές Νοεμβρίου και του καταθέσαμε τις προτάσεις μας. Τον Δεκέμβριο στις Βρυξέλλες συζητήσαμε για το θέμα στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και με τον αρμόδιο Επίτροπο Δ. Αβραμόπουλο. Στην Βουλή κάναμε συγκεκριμένες παρεμβάσεις. Τονίσαμε στην κυβέρνηση εγκαίρως ότι η οποιαδήποτε συσχέτιση αξιολόγησης-χρέους και προσφυγικού δεν θα φέρει αποτέλεσμα, ούτε στη διαχείριση του χρέους, αλλά ούτε και του προσφυγικού.

Στην Σύνοδο Κορυφής της Ε.Ε. (17-18/03/16) με την απόφαση φάνηκε να κατανοήθηκε ότι το πρόβλημα είναι κοινό, ευρωπαϊκό. Πέραν αυτού όμως, ενώ οι συμφωνίες υπάρχουν, φαίνεται ότι τίποτε δεν μπορεί να εφαρμοστεί αμέσως.

Είναι φανερό ότι η νέα απόφαση της Ε.Ε. για μετεγκατάσταση 72.000 νέων προσφύγων έχει δύο πτυχές. Την θετική, καθώς υπάρχει δέσμευση για μετεγκατάσταση, αλλά και την αρνητική, καθώς ο αριθμός των 160.000 προσφύγων, που είχε αποφασισθεί σε προηγούμενη Σύνοδο Κορυφής μειώνεται σημαντικά. Το ιδιαίτερος αρνητικό είναι ότι η κατανομή μεταξύ των κρατών μελών θα γίνεται σε εθελοντική βάση.

Στην χώρα μας ήδη ο αριθμός των εγκλωβισμένων προσφύγων έφτασε και θα ξεπεράσει κατά πολύ τις 50.000, οι οποίοι και θα παραμείνουν.

Η απόφαση της Συνόδου Κορυφής αποτελεί ένα πρώτο μικρό βήμα, όμως δεν υπάρχει περιθώριο στο προσφυγικό η Ε.Ε. να προχωρήσει με τόσο αργά βήματα. Δεν είναι δυνατόν οι προσφυγικές ροές να είναι μαζικές και οι αποφάσεις να τρέχουν καθυστερημένα να αντιμετωπίσουν τετελεσμένα.

Η απόφαση της Συνόδου σε πολλά σημεία της είναι απλώς ένα ευχολόγιο, καθώς δεν υπάρχει ο τρόπος εγγύησης εφαρμογής της. Η Τουρκία δεσμεύεται βάσει της απόφασης για συγκεκριμένες ενέργειες, οι οποίες όμως θα πρέπει να υλοποιηθούν άμεσα. Ο κίνδυνος για άλλη μία ανεκτέλεστη απόφαση, εξ αιτίας μονομερών αποφάσεων από ορισμένες χώρες, ελλοχεύει.

Η πρωθυπουργική δήλωση στην συνέντευξη μετά το πέρας της Συνόδου ότι αν υπάρχουν χώρες που δεν θέλουν να συμμετέχουν στην κατανομή προσφύγων τότε θα πρέπει να συνεισφέρουν οικονομικά αναδεικνύει, άλλη μία φορά, την επιπολαιότητα και την προχειρότητα με την οποία αντιμετωπίζει τόσο σοβαρά θέματα. Και αν οι περισσότερες χώρες θελήσουν να συνεισφέρουν σε οικονομική βοήθεια και να μην λάβουν πρόσφυγες, τι θα κάνει ο κ. Τσίπρας;

Η ελληνική κυβέρνηση συμφώνησε σε ταχύτερες διαδικασίες για την αναγνώριση ασύλου, τις οποίες δεν είναι έτοιμη να εφαρμόσει, λόγω ελλείψεως υποδομών και εξειδικευμένων στελεχών, δικαστικών, αστυνομικών, κ..α. Η ευρωπαϊκή βοήθεια πρέπει να είναι άμεση και συγκεκριμένη στον τομέα αυτό και η συνεργασία των ελληνικών αρχών άψογη.

Η κυβέρνηση πρέπει επιτέλους να διαπραγματευθεί αποτελεσματικά. Να κάνει συμμαχίες. Ως Δημοκρατική Συμπαράταξη συμβάλλαμε σε μία κοινή εθνική γραμμή για να έχει ο Πρωθυπουργός την μέγιστη δύναμη της εθνικής συνεννόησης. Δεν θα επιτρέψουμε όμως λόγω των υπαρκτών προβλημάτων της Ε.Ε. να καλλιεργήσει η ελληνική κυβέρνηση κλίμα αντιευρωπαϊσμού. Το προσφυγικό είναι κοινό ευρωπαϊκό

πρόβλημα και αυτό πρέπει να αποδείξει έμπρακτα ότι το κατανοεί η Ε.Ε.. Η Τουρκία πρέπει να πειστεί από την Ε.Ε. να υλοποιήσει τις συγκεκριμένες δεσμεύσεις, που έχει αναλάβει. Θα πρέπει να υπάρχει συμφωνία για δίκαιη κατανομή των προσφύγων σε όλες τις χώρες της Ε.Ε..

Χρειάζεται ένα ολοκληρωμένο σχέδιο γιατί αλλιώς οι συνέπειες της ανθρωπιστικής κρίσης θα είναι επώδυνες τόσο για τους πρόσφυγες όσο και για τους συμπολίτες μας.

3.2 Ασφαλιστικό

Η διαχείριση του ασφαλιστικού δείχνει ξεκάθαρα πως η κυβέρνηση δεν διαμόρφωσε, ένα συλλογικό στόχο, ένα συλλογικό όραμα, μια προγραμματική κατεύθυνση. Δεν έχει καταστρώσει έναν οδικό χάρτη εξόδου από την κρίση. Δεν έχει διαμορφώσει ένα μεταρρυθμιστικό σχέδιο, που θα αποβάλει τις παθογένειες του παλιού ασφαλιστικού συστήματος. Κι αυτό υποδεικνύει ατομία, έλλειψη οράματος, αποδεικνύει αδυναμία να συγκρουστεί με συμφέροντα, με πελατειακές λογικές. Η κυβέρνηση απορρίπτει χωρίς συζήτηση όποιες λύσεις οδηγούν σε εξορθολογισμό του συστήματος και αναζητά μαγικά σωσίβια. Ένα κοινωνικά αποδεκτό και βιώσιμο σύστημα όμως θα πρέπει να έχει τρία χαρακτηριστικά. Να είναι κοινωνικά δίκαιο, να είναι οικονομικά ορθολογικό και να έχει μακρά προοπτική. Η κυβέρνηση έπρεπε να έχει βρει, αφενός κίνητρα που θα μειώνουν ουσιαστικά την ανεργία, αφετέρου νέους πόρους ενίσχυσης των ταμείων διαχωρίζοντας την απονομή συντάξεων από το προνοιακό έργο που είναι καθαρά ζήτημα κυβερνητικού σχεδιασμού και υλοποίησης κοινωνικών πολιτικών. Οι προτάσεις της κυβέρνησης σε καμία περίπτωση δεν συνθέτουν μια μεταρρύθμιση, έστω και μικρού βεληνεκούς, απλώς φορτώνουν το πρόβλημα στους σημερινούς εργαζόμενους και το μεταθέτουν για τη στιγμή που οι σημερινοί εργαζόμενοι θα πρέπει να συνταξιοδοτηθούν.

Εξάλλου το ασφαλιστικό δεν πρόκειται να λυθεί αν δεν μειωθεί η ανεργία και για να γίνει αυτό χρειάζεται πολιτική και οικονομική σταθερότητα και διοικητική επάρκεια. Η κυβέρνηση ένα χρόνο τώρα δεν κάνει τίποτα και για τις τρεις παραμέτρους.

Για εμάς το πνεύμα με το οποίο πρέπει να αντιμετωπίσουμε το ασφαλιστικό αφορά τη θεμελιώδη για μια κοινωνία σχέση μεταξύ των εργαζομένων και των συνταξιούχων. Το ασφαλιστικό είναι ζήτημα κοινωνικής συνοχής, η οποία, είτε το αναγνωρίζουμε είτε όχι, απειλείται από τις δυσμενείς δημογραφικές εξελίξεις, από την αύξηση του προσδόκιμου ζωής, από τη μείωση της απασχόλησης, από τις εξελίξεις στην εκπαίδευση. Ο προοδευτικός χώρος δεν μπορεί να αντιμετωπίζει την κρίση του ασφαλιστικού με αρνητισμό και υπεκφυγή. Αν η κυβέρνηση κάνει κάτι τέτοιο, αυτός είναι ο πιο πρόσφορος τρόπος για να διαλυθεί η αλληλεγγύη των γενεών, που επικαλείται η Αριστερά ως συστατική της αρχή. Εμείς διαμορφώνουμε την πρόταση μας για το ασφαλιστικό όχι μόνο μέσα από τη λογική του παρόντος των σημερινών ασφαλισμένων, αλλά κυρίως μέσα από τη λογική του παρόντος των σημερινών εργαζομένων και του μέλλοντος σημερινών και αυριανών συνταξιούχων.

Προτείνουμε μία δίκαιη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος με ρυθμίσεις όπως: δραστικό περιορισμό των πρόωρων συνταξιοδοτήσεων και των πρόωρων συντάξεων, εξορθολογισμό του συστήματος, επανεξέταση προνομιακών ρυθμίσεων, σύνδεση της χρηματοδότησης του και με την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής. Για παράδειγμα ειδικά όσον αφορά τις πρόωρες συντάξεις προτείνουμε την μείωση τους αναλογικά, όσο πιο νωρίς βγήκε στην πρόωρη σύνταξη ένας και όσο πιο μακριά είναι από το κανονικό έτος συνταξιοδότησης τόσο μεγαλύτερη να είναι η μείωση, αντίθετα όσο πιο αργά βγήκε στην σύνταξη και όσο πιο κοντά είναι στο κανονικό έτος συνταξιοδότησης τόσο μικρότερη θα είναι η μείωση. Η πρόταση μας έχει πλαφόν κάτω από το οποίο δεν θα μειώνεται περαιτέρω η πρόωρη σύνταξη όπως επίσης παραμένουν ως εξαιρέσεις όπου δεν μειώνεται η πρόωρη σύνταξη ειδικές κατηγορίες με αναπηρίες κ.ά. Στην Δημοκρατική Αριστερά, θεωρούμε ότι η συνεχής διόγκωση των ασφαλιστικών ελλειμμάτων οδηγεί στη διόγκωση των δημοσιονομικών ελλειμμάτων και έχει απορρυθμιστικές επιπτώσεις στο σύστημα κοινωνικής πρόνοιας. Η λύση δεν θα προέλθει μονόπαντα από την ανάπτυξη. Εμείς προσθέτουμε μια ακόμη σημαντική παράμετρο στην ανάπτυξη. Αφορά τον ρόλο του κράτους παροχής κοινωνικών υπηρεσιών ως αναπτυξιακού μοχλού, το κράτος παροχής κοινωνικών υπηρεσιών ως σημαντικός παράγοντας για τη μείωση των ανισοτήτων. Η αύξηση της απασχόλησης, η πάταξη της εισφοροδιαφυγής αλλά και το πολύ ευρύτερο θέμα του συνδυασμού του αναδιανεμητικού με το κεφαλοποιητικό σύστημα αποτελούν πτυχές μιας συνολικής προοδευτικής πρότασης

3.3 Φορολογικό

Σε ότι αφορά το φορολογικό, πρέπει από τη μια να σταματήσει η κυβερνητική μανία εξαγγελίας υψηλών συντελεστών φορολογίας, που έτσι και αλλιώς δεν θα προλάβουν να εφαρμοστούν γιατί οι επιχειρήσεις θα έχουν μεταναστεύσει π.χ. στην Βουλγαρία και στην Κύπρο. Από την άλλη πρέπει να εγκαταλειφθούν και οι υποσχέσεις της αξιωματικής αντιπολίτευσης, για μειώσεις συντελεστών, γεγονός που αναδεικνύει αδιαφορία για την αναπλήρωση του δημοσιονομικού κενού.

Σε αντίθεση με τις παραδόσεις, προτείνουμε να συμφωνηθεί ένα δεκαετές «πάγωμα» στις όποιες αλλαγές που σχετίζονται με τη φορολογία των επιχειρήσεων και όλη η μαχητικότητα να διοχετευθεί στο κυνήγι της σημερινής φοροδιαφυγής. Τόσο της μεγάλης όσο και της μικρής αλλά εκτεταμένης.

3.4 Νέο σχέδιο παραγωγικής ανασυγκρότησης για την μείωση της ανεργίας

Η μείωση της ανεργίας είναι προτεραιότητά μας, γιατί αλλιώς κανένα από τα μεγάλα πολιτικά ζητήματα που αντιμετωπίζουμε δεν θα έχει κοινωνικά δίκαιη λύση. Η μείωσή της δεν μπορεί να έρθει με εντολές και εγκυκλίους, αλλά με μία πολιτική που θα δημιουργεί ευνοϊκό περιβάλλον για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, τις επενδύσεις. Χρειάζεται αρμονική συνύπαρξη και όχι σύγκρουση μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού τομέα όπως οι κ. Τσίπρας και Μητσοτάκης επιδιώκουν από διαφορετική πλευρά ο καθένας.

Για να μειωθεί η ανεργία χρειάζονται διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις και, βαθιές τομές σε κάθε τομέα πολιτικής. Η δική μας πρόταση είναι ένα νέο σχέδιο παραγωγικής ανασυγκρότησης που θα δίνει προτεραιότητα σε τομείς και κλάδους όπου έχουμε συγκριτικά πλεονεκτήματα. Με βάση το οποίο δεν θα υπάρχουν οριζόντια μέτρα, αλλά διαφοροποιημένη πολιτική όπως για παράδειγμα στο φορολογικό. Η κυβέρνηση δεν έχει διαμορφώσει ένα τέτοιο μεταρρυθμιστικό σχέδιο που θα αποβάλει παθογένειες. Κι αυτό υποδεικνύει ατολμία, έλλειψη οράματος, αποδεικνύει αδυναμία να συγκρουστεί με συμφέροντα, με πελατειακές λογικές.

3.5 Αγροτικό

Όσον αφορά το αγροτικό ζήτημα, τα μέτρα που σκοπεύει να περάσει η κυβέρνηση θα οδηγήσουν σε μείωση της παραγωγής, αύξηση της ανεργίας και αύξηση των ελλειμμάτων. Οι αγρότες φορολογούνται ήδη όπως και οι υπόλοιπες επαγγελματικές ομάδες με αλλαγή που έγινε στις αρχές του 2013 με τα βιβλία εσόδων-εξόδων. Σε εκείνη την κοινωνικά δίκαιη αλλαγή, δυστυχώς ο ΣΥΡΙΖΑ τότε ως αξιωματική αντιπολίτευση ήταν απέναντι. Τώρα προχωρά σε μέτρα που θα οδηγήσουν σε πλήρη συρρίκνωση της παραγωγής. Η φορολόγηση των κοινοτικών ενισχύσεων σε τέτοια ποσοστά που πρότεινε η κυβέρνηση αλλοιώνει τον ανταγωνισμό στην Ε.Ε. Ο τριπλασιασμός των ασφαλιστικών εισφορών δεν μπορεί να γίνει αποδεκτός. Η αύξηση στο ΦΠΑ γεωργικών εφοδίων από το 13% στο 23% είναι πρωτοφανής για όλη την ευρωζώνη, καθώς σε όλες τις χώρες είναι κάτω από 13%. Για το κάθε ένα από τα παραπάνω μέτρα υπάρχει η λύση για μια αποτελεσματική διαπραγμάτευση. Για παράδειγμα, η κατάργηση της επιστροφής φόρου στο πετρέλαιο θα μπορούσε να εφαρμοσθεί, αρκεί να θεσπιζόταν αγροτικό πετρέλαιο κίνησης, όπως και στις περισσότερες χώρες της Ε.Ε.. Συνεχίζουμε όμως να λέμε σταθερά ότι τα αιτήματα τους οι αγρότες πρέπει να τα διεκδικούν με τέτοιο τρόπο ώστε να μην πλήττονται οι άλλες κοινωνικές ομάδες. **Ταυτόχρονα υποστηρίζουμε πως δεν μπορεί να υπάρχουν κοινωνικές ομάδες και στρώματα που για τα ίδια εισοδήματα θα πληρώνουν με διαφορετικούς συντελεστές και διαφορετικές ασφαλιστικές εισφορές. Οι αρχές της ισονομίας και ισοτιμίας είναι τέτοιες, όταν ισχύουν και αφορούν όλους.**

3.6 Μικρομεσαίες επιχειρήσεις

Ο μικρομεσαίος παραγωγικός ιστός έχει καθοριστικό ρόλο στην παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας. Η ανάκαμψη της οικονομίας είναι εφικτή μόνο αν πρωταγωνιστήσουν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις –η άλλοτε ραχοκοκαλιά της ελληνικής οικονομίας-, καθώς είναι αυτές που θα αλλάξουν το κλίμα, προσελκύοντας στη συνέχεια και ξένες επενδύσεις. Επιβάλλεται όμως γι' αυτό η άμεση και αποτελεσματική στήριξη της μικρομεσαίας επιχείρησης και η επίλυση των μεγάλων προβλημάτων της. Σήμερα, εξαφανίζονται από τον επιχειρηματικό χάρτη της χώρας χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις και χάνονται θέσεις εργασίας. Οι υπόλοιπες παλεύουν ενάντια στην εξόντωση και τον αφανισμό τους. Διότι στα τεράστια προβλήματα που αντιμετωπίζουν, όπως είναι η αδυναμία εύρεσης χρηματοδότησης για επενδυτικές πρωτοβουλίες ήρθε να προστεθεί και η άδικη φορολογική αντιμετώπισή τους και η επιβολή των τραπεζικών ελέγχων στην κίνηση

κεφαλαίων. Εμείς υποστηρίζουμε την αδήριτη ανάγκη να θεσπιστεί ένα δίκαιο, σταθερό και αναπτυξιακό φορολογικό σύστημα, που θα παρέχει φορολογικά κίνητρα σε νέες και παλαιές επιχειρήσεις.

3.7 Πράσινες Πολιτικές

Η παρατεταμένη οικονομική κρίση την τελευταία εξαετία έχει δημιουργήσει τον κίνδυνο να αντιμετωπίζεται η περιβαλλοντική προστασία ως αιτία αποτροπής των επενδύσεων. Αντιθέτως η εφαρμογή πράσινων πολιτικών μπορεί να συμβάλει αποφασιστικά και στην παραγωγική ανασυγκρότηση αλλά και στην δημιουργία αποκεντρωμένων και ποιοτικών θέσεων εργασίας.

Απαιτούνται γι' αυτό η άρση της αποσπασματικότητας με την οποία εισάγονται οι ευρωπαϊκές κατευθύνσεις στο δικαίωμά μας πλαίσιο, με παρεμβάσεις στη μείωση των διοικητικών δομών και του πολυπληθούς πολιτικού προσωπικού που χειρίζονται τα «περιβαλλοντικά ζητήματα», η επανεξέταση της σχέσης περιβαλλοντικής αδειοδότησης και ελέγχων και θέσπιση ενιαίων ελεγκτικών κανόνων, η διεύρυνση της συνεργασίας του δημόσιου με τον ιδιωτικό τομέα σε τομείς και μεθόδους που συμβάλλουν στην εισαγωγή φιλοπεριβαλλοντικών πρακτικών.

Τα μείζονα ζητήματα εξακολουθούν να παραμένουν και να απαιτούν νομοθετικές παρεμβάσεις, εφαρμογές του ευρύτερου και υφιστάμενου θεσμικού πλαισίου, καθώς και κυρίως πολιτικές αποφάσεις για δράση στα πεδία που αφορούν το κτηματολόγιο, τις χρήσεις γης, τις ΑΠΕ, τα δάση, την αύξηση της ενεργειακής αποδοτικότητας, την αυθαίρετη δόμηση, τις προστατευόμενες περιοχές, το υδατικό δυναμικό, τους συλλογικούς τρόπους μετακίνησης, τη διαχείριση των αποβλήτων.

3.8 Αλλαγές στο πολιτικό και εκλογικό σύστημα

Σταθερή μας θέση είναι και οι απαραίτητες αλλαγές στο πολιτικό σύστημα, με την αλλαγή του εκλογικού συστήματος και την καθιέρωση της απλής αναλογικής με σκοπό την πιστότερη δυνατή αποτύπωση της βούλησης των πολιτών.

Οι προτάσεις μας είναι: η άμεση κατάργηση του μόνου των 50 εδρών, η αναδιάρθρωση των εκλογικών περιφερειών με κατάτμηση των μεγάλων εκλογικών περιφερειών, το ασυμβίβαστο της ιδιότητας του υπουργού με την ιδιότητα του βουλευτή (ή ορισμό ενός μικρού μόνο ποσοστού), ο αυστηρός περιορισμός εκλογικών δαπανών, με περιοριστική αναφορά στο νόμο των δυνατοτήτων επικοινωνίας και προβολής και η καθιέρωση μέτρων κατά της αθέμιτης επιρροής εξωθεσμικών παραγόντων.

Η χώρα έχει ανάγκη ενός εκλογικού συστήματος, το οποίο θα έχει μια εγγυημένη διάρκεια ισχύος χωρίς δικαίωμα αλλαγής από κανέναν, έτσι ώστε όλοι να γνωρίζουν τους «κανόνες» και να μην υπάρχει δυνατότητα αλλαγής του κατά το δοκούν από την εκάστοτε πλειοψηφία. Για αυτό απαιτείται κοινή δέσμευση και ρήτρα μη-δυνατότητας αλλαγής του εκλογικού νόμου πριν την πάροδο καθορισμένου χρονικού διαστήματος (κατά το πρότυπο της μη-δυνατότητας αναθεώρησης του Συντάγματος επί πενταετία). Το εκλογικό σύστημα θα πρέπει να αποτυπώνει πιστά τη βούληση του εκλογικού σώματος, χωρίς στρεβλώσεις

και «στατιστικές αλχημείες» και να ενθαρρύνει τη συναίνεση και τη συνεννόηση των πολιτικών δυνάμεων καθώς και τις κυβερνήσεις συνεργασίας, που είναι ένα εμφανές πια κοινωνικό αίτημα.

3.9 Διαχωρισμός κράτους εκκλησίας

Ο ΣΥΡΙΖΑ δυστυχώς δεν προχωρά ούτε και σε βασικές αλλαγές που δεν έχουν καμία σχέση με τα μνημόνια και είναι διαχρονικές θέσεις της αριστεράς και του ευρύτερου προοδευτικού χώρου. Για παράδειγμα πάγια θέση μας είναι η δίκαιη φορολόγηση της εκκλησιαστικής και μοναστηριακής περιουσίας και η επανατοποθέτηση των σχέσεων εκκλησίας και κράτους με τον αναγκαίο διαχωρισμό τους.

4. Νέα Γενιά

Ποιος όμως θα πρωτοστατήσει στις αλλαγές που έχει ανάγκη ο τόπος; Για να γίνουν όλα αυτά χρειάζεται να βγει μπροστά η νέα γενιά. Τώρα είναι η ώρα να δώσει τη μάχη της για να μπει στις πολιτικές, κοινωνικές και οικονομικές εξελίξεις. Να συμβάλει δυναμικά, με τη συμμετοχή της, στην συνδιαμόρφωση της πορείας της χώρας μας.

Οι νέοι και οι νέες της χώρας πληρώνουν ακριβά τις κοντόφθαλμες πολιτικές. Είναι αυτοί που βιώνουν έντονα τα προβλήματα, που έρχονται αντιμέτωποι με την καλπάζουσα ανεργία, την ανασφάλεια, την υποβάθμιση του εκπαιδευτικού συστήματος και την κατάρρευση των ονείρων τους. Είναι αυτοί που στην πραγματικότητα θα κουβαλήσουν στην πλάτη τους το βαρύ φορτίο της ανοικοδόμησης της χώρας. Είναι αυτοί που η Ελλάδα, είτε θα τους εμπιστευθεί τώρα, είτε θα τους οδηγήσει στην απόλυτη απόγνωση.

Πέρα από αυτούς που αναζήτησαν την τύχη τους στο εξωτερικό και μας παρακολουθούν από μακριά απλώς ελπίζοντας στην Ελλάδα που ονειρεύτηκαν, οι νέοι άνθρωποι σήμερα είτε αποστασιοποιούνται, αδιαφορώντας και απέχοντας από τα κοινά είτε πολιτικοποιούνται βίαια, υιοθετώντας ορισμένες φορές λόγο ακραίο.

Μπορούμε όμως να τους κατηγορήσουμε για την στάση τους; Η στάση τους απέναντι στην κοινωνία καθορίζεται από την ίδια την κοινωνία. Πώς μπορεί να εξασφαλιστεί η ενεργοποίησή τους και η συμμετοχή τους στα κοινά όταν δεν αντιμετωπίζονται τα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα που ενισχύουν την αβεβαιότητά τους για το μέλλον; Πότε ενδιαφέρθηκε ειλικρινά κάποιος, πέρα από τις εύκολες προεκλογικές εξαγγελίες, να απευθυνθεί, να συμπεριλάβει και να δώσει χρόνο και χώρο στους νέους;

Προφανώς και δεν είναι ενιαίο το «σώμα» των νέων. Μιλούν ωστόσο όλοι την «ίδια» γλώσσα και οι επιθυμίες και τα οράματά τους έχουν έναν κοινό τόπο. Την διεκδίκηση πρακτικών λύσεων. Οι νέοι κουράστηκαν από τις θεωρητικολογίες, τις αδιέξοδες πολιτικές και τον λαϊκισμό. Δεν αναζητούν κάποιον που θα τους δείξει το δρόμο εκείνον απ' όπου η ελπίδα έρχεται. Αναζητούν κάτι που θα τους εμπνεύσει, θα τους κινητοποιήσει να γίνουν συμμετέχοντες στην επίλυση των σύνθετων προβλημάτων της χώρας.

Χρειάζεται σήμερα να τεθεί το ζήτημα της διαγενεακής δικαιοσύνης στο δημόσιο διάλογο.

5. ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ και Δημοκρατική Συμπράταξη

Ο στόχος μας είναι η ανασυγκρότηση της κεντροαριστεράς.

Σε όλη την Ευρώπη υπάρχει από τη μια η παράταξη των Δημοκρατών και Σοσιαλιστών και από την άλλη το Λαϊκό Κόμμα. Στην χώρα μας από τη μια έχουμε την ξαφνική ισχυροποίηση ενός κόμματος της ριζοσπαστικής αριστεράς, με αυταπάτες και ιδεολογικές αγκυλώσεις και από την άλλη την συντηρητική παράταξη με ισχυρές φωνές που κηρύττουν τον κοινωνικό αυτοματισμό.

Έφθασε η ώρα για την ισχυροποίηση του ευρύτερου χώρου της σοσιαλδημοκρατίας, της ανανεωτικής και μεταρρυθμιστικής αριστεράς.

Χρειάζεται όμως να αλλάξουν πολλά στον χώρο μας. Ο ελληνικός χώρος της σοσιαλδημοκρατίας χρειάζεται στο εξής να απεμπλακεί πλήρως από τον κρατισμό και τις πελατειακές σχέσεις, αλλά και από την απομόνωσή του από τις ευρύτερες κοινωνικές ανησυχίες και αβεβαιότητες. Να συγκρουστεί μέχρι τέλους με όλες εκείνες τις δυνάμεις που εμπόδισαν να χτιστεί ένα αξιόπιστο κράτος δικαίου, το οποίο θα υποστηρίζονταν από έναν ευέλικτο κρατικό μηχανισμό και θα υπηρετούσε ένα ορθολογικό κοινωνικό κράτος παροχής υπηρεσιών. Να προωθεί στο εξής ένα κράτος που ενισχύει όσους έχουν πραγματικά ανάγκη και παρέχει σ' όλους όσοι το επιθυμούν καθολικές υπηρεσίες στους τομείς της υγείας, της παιδείας, της ενέργειας, των υδάτων, των μεταφορών και της ατομικής ασφάλειας. Αυτό το κράτος αποτελεί σύγχρονη αναπτυξιακή πρόταση. Από την άλλη, όπως οφείλει να μη βαπτίζει ως λαϊκό κάθε συντεχνιακό και λαϊκίστικο αίτημα, έτσι και δεν πρέπει να εκλαμβάνει ως λαϊκίστικο κάθε λαϊκό αίτημα. Για να γίνει όμως η στροφή προς αυτές τις νέες πολιτικές χρειάζεται αυτός ο χώρος να αναπτύξει μια βαθύτατα αυτοκριτική πρόταση με την οποία να ξεφεύγει από τα σύνδρομα της δικαίωσης και της αυτοεπιβεβαίωσης, να στηριχθεί σε ανθρώπους που στις εποχές του λαϊκισμού δεν δίσταζαν να έρχονται κόντρα στο ρεύμα. Βεβαίως όλα αυτά χρειάζονται και τη βοήθεια μιας άλλης Ευρώπης, σύνθημα της οποίας δεν θα είναι μόνο το «εφαρμόστε μονόπλευρες μεταρρυθμίσεις που πολλές φορές είναι απορρυθμίσεις» αλλά και το «παράγετε και αναδιανέμετε».

Χρειάζεται η χώρα προοδευτικές μεταρρυθμίσεις που θα αφορούν και θα έχουν επιπτώσεις όχι μόνο στην κοινωνία «των κάτω», αλλά και στην κοινωνία «των άνω». Χρειάζεται μεταρρυθμίσεις για την σκοπιμότητα και την ωφελιμότητα των οποίων θα έχουν πεισθεί όχι μόνο οι «ελίτ» της χώρας, αλλά και ευρύτερα λαϊκά στρώματα. Μεταρρυθμίσεις που θα αφορούν όχι μόνο το κράτος και το δημόσιο, αλλά και την αγορά και την παραγωγική αναδιάρθρωση της χώρας.

Αυτή η σύγχρονη Σοσιαλδημοκρατία είναι εφικτή και αναγκαία. Πρέπει άμεσα να ισχυροποιηθεί για να μη στραφεί για πάντα η κοινωνία σε λαϊκίστικες λύσεις. Για να γίνει αυτό είναι απαραίτητη η ανανέωση προσώπων, ιδεών και πολιτικών πρακτικών και όχι η συντήρηση των ίδιων πρακτικών που μας έφεραν στην κρίση. Η ανανέωση αυτή είναι απαραίτητη τόσο στο κόμμα μας, όσο και στον ευρύτερο φορέα.

Αυτό το στοίχημα δεν πρέπει να χαθεί. Η ισχυρή σύγχρονη σοσιαλδημοκρατία είναι εθνική ανάγκη για να καλυφθεί το πολιτικό κενό στη χώρα. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ συμμετέχει ενεργά σε όλες τις πολιτικές εξελίξεις. Θεωρούμε ότι για να αντιμετωπιστεί η κρίση, απαιτείται αναπτυξιακή πολιτική που θα οδηγήσει σε μείωση της ανεργίας και όχι συνεχή μέτρα λιτότητας. Η αναγκαία δημοσιονομική πειθαρχία δεν μπορεί να σημαίνει πάντα εξαντλητική λιτότητα, αλλά θα συνοδεύεται και από την υποστήριξη αναπτυξιακών μέτρων και προτάσεων.

Η σημερινή περίοδος είναι περίοδος αναδιαρθρώσεων και επαναπροσδιορισμού τόσο της κοινωνίας, όσο και των πολιτικών δυνάμεων. Το ερώτημα που τίθεται σήμερα είναι αν θα συμβάλουμε όλοι μας στην ανασυγκρότηση του προοδευτικού χώρου με στόχο την ανασυγκρότηση της χώρας.

Εμείς, ως ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ, είμαστε υπέρ της συγκρότησης μιας μεγάλης προοδευτικής και μεταρρυθμιστικής συμπαράταξης.

Χρειαζόμαστε μια εναλλακτική προοδευτική λύση με συγκεκριμένο προγραμματικό σχέδιο απέναντι στις συντηρητικές πολιτικές και στο λαϊκισμό με σαφή και αδιαπραγμάτευτο τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό.

Οι μεταρρυθμίσεις είναι αναγκαίες και απαραίτητες, αλλά εμείς ως μεταρρυθμίσεις δεν θεωρούμε ούτε τα οριζόντια μέτρα που είναι απορρυθμίσεις ούτε τις απλές ρυθμίσεις που δεν αλλάζουν δομικά ένα σύστημα.

Αλλά ο πολιτικός χρόνος έχει πλέον άλλη βαρύτητα. Δεν υπάρχει χρόνος για ατέρμονες συζητήσεις, χρειάζονται, πρωτοβουλίες και δράση. Πρέπει να καθίσουμε όλα τα κόμματα, κινήσεις και ανένταχτες προσωπικότητες στο κοινό τραπέζι των άμεσων αποφάσεων.

Λέμε ΝΑΙ στον ανοιχτό διάλογο.

Σήμερα έχει φθάσει η ώρα για σταθερά βήματα μπροστά από όλους με όρους μέλλοντος και όχι παρελθόντος. Τώρα είναι η ώρα για τολμηρές αποφάσεις. Όσοι κινούνται στον ευρύτερο χώρο πρέπει να συμβάλλουν θετικά σε μια τέτοια κοινή προσπάθεια χωρίς μικροκομματικές περιχαράκωσεις και φοβίες. Το πρόβλημα δεν είναι οργανωτικό, είναι πολιτικό. **Απευθυνόμαστε σε όλες τις δυνάμεις της σοσιαλδημοκρατίας, της ανανεωτικής μεταρρυθμιστικής αριστεράς, του προοδευτικού κέντρου. Με βάση προγραμματικές θέσεις και μία μεταρρυθμιστική ατζέντα.** Άλλωστε όλοι μας κινούμαστε στο πλαίσιο της Ομάδας των Ευρωπαίων Σοσιαλιστών και Δημοκρατών. Σε ευρωπαϊκό επίπεδο, σε αυτόν τον χώρο γίνονται οι σύγχρονες αναζητήσεις για το μοντέλο της κοινωνίας και την Ευρώπη που θέλουμε. Εμείς στην Δημοκρατική Αριστερά, έχουμε ήδη αποφασίσει, από το 2^ο Συνέδριο μας τον Δεκέμβριο του 2013, την ένταξη μας στην Ευρωπαϊκή Ομάδα της Προοδευτικής Συμμαχίας των Σοσιαλιστών και Δημοκρατών.

Τα μέλη της Ε.Ε. της ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ, που συμμετέχουν στο Κεντρικό Συντονιστικό Συμβούλιο (Κ.Σ.Σ.), κατέθεσαν τις θέσεις του κόμματος μας στο Κ.Σ.Σ. με στόχο να προχωρήσουμε από εδώ και στο εξής με πιο γρήγορα βήματα που δεν θα είναι όμως άλματα στο κενό.

Εμείς θεωρούμε ότι η Δημοκρατική Συμπράταξη πρέπει να αποκτήσει άμεσα πανελλαδική δομή, όργανα και να μην είναι μόνο υπόθεση κορυφής. Να επιταχυνθούν οι διαδικασίες ώστε να μετατραπεί σε έναν ευρύ χώρο στον οποίο θα συμμετέχουν όσοι βρίσκονται στον χώρο της σοσιαλδημοκρατίας, της ανανεωτικής αριστεράς, του μεταρρυθμιστικού κέντρου και της πολιτικής οικολογίας. Είπαμε από την πρώτη στιγμή ότι η πρόταση για εκλογή νέου αρχηγού από την βάση είναι σε θετική κατεύθυνση γιατί κινητοποίησε την συζήτηση.

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ είναι ήδη έτοιμη και έχει καταθέσει στους εταίρους της Δημοκρατικής Συμπράταξης τις προτάσεις της. **Στην τελευταία συνεδρίαση του Κ.Σ.Σ. της Δημοκρατικής Συμπράταξης αποφασίσθηκε να γίνει προγραμματική συνδιάσκεψη την Άνοιξη πιθανότατα στα μέσα Μαΐου** (η δική μας θέση ήταν Απρίλιος για να μην υπάρξει μεγάλη καθυστέρηση).

Η προγραμματική συνδιάσκεψη είναι ένας σημαντικός σταθμός για την προώθηση το μεταβατικό διάστημα ενός πολυκομματικού φορέα, με τελικό στόχο ένα ενιαίο σχήμα.

Μετά την Προγραμματική Συνδιάσκεψη που έχει δρομολογήσει η Δημοκρατική Συμπράταξη, η Κεντρική Επιτροπή της ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ θα συνέλθει για να αποφασίσει το χρονοδιάγραμμα του εγχειρήματος προς το ενιαίο σχήμα.

Είναι δεδομένο ότι στη βάση μίας προγραμματικής και μεταρρυθμιστικής ατζέντας πρέπει να γίνουν και τα επόμενα βήματα.

Η πρότασή μας έχει το ισχυρό πλεονέκτημα μίας απλής και κατανοητής λύσης καθώς πρέπει να κινηθούμε άμεσα χωρίς υπεκφυγές. Στόχος μας είναι να δυναμώσουμε και να διευρύνουμε τη συμπράταξη πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων απέναντι στα αδιέξοδα της πολιτικής της σημερινής κυβέρνησης και στις συντηρητικές πολιτικές της ΝΔ. Με ανοιχτή πρόσκληση συμμετοχής σε όλους τους δημοκράτες και προοδευτικούς πολίτες. Να διαμορφώσουμε όλοι μαζί με ανοιχτό διάλογο το νέο προοδευτικό σχέδιο για την χώρα και το μέλλον της. Είναι παθογένεια να υπάρχει οποιοσδήποτε φόβος στις συλλογικές διαδικασίες. Εμείς το έχουμε αποφασίσει από τον Σεπτέμβριο που έγινε η Συμπράταξη, να προχωράμε χωρίς φοβίες και κομματικές περιχαράκωσεις. Ο τόπος έχει ανάγκη από κινήσεις που ξεκινούν από τη βάση και όχι από την κορυφή. Στο πλαίσιο αυτό, η ανάδειξη επικεφαλής του νέου φορέα από την βάση κινητοποιεί τον ευρύτερο χώρο και προτείνεται να γίνει με ανοιχτή συμμετοχική διαδικασία με άμεση εκλογή από τη βάση με ανοιχτό μητρώο και χωρίς κανένα αποκλεισμό.

Στο πρόσφατο Κ.Σ.Σ. της Δημοκρατικής Συμπράταξης αποφασίσθηκε:

1. Να ολοκληρωθούν οι διαδικασίες συγκρότησης των Περιφερειακών οργάνων με την ανάδειξη Γραμματειών που θα έχουν την ευθύνη της λειτουργίας τους. Οι Γραμματείες θα οργανώσουν τον προγραμματισμό των τοπικών δράσεων μέχρι την Προγραμματική Συνδιάσκεψη. Ταυτόχρονα, θα επιταχυνθούν οι διαδικασίες διαμόρφωσης των προγραμματικών θέσεων από τους θεματικούς τομείς στους οποίους συμμετέχουν εκπρόσωποι των κομμάτων και των κινήσεων της Δημοκρατικής Συμπαράταξης.

2. Να συνεχισθούν οι πρωτοβουλίες για την ανασυγκρότηση του χώρου της Σοσιαλδημοκρατίας, της Ανανεωτικής Αριστεράς, του Προοδευτικού Κέντρου και της Πολιτικής Οικολογίας με:

- την άμεση συγκρότηση Επιτροπής με εκπροσώπους από τη Δημοκρατική Συμπαράταξη (ΠΑΣΟΚ, ΔΗΜΑΡ, Κινήσεις Πολιτών) και εκπροσώπους από όλες τις δυνάμεις του χώρου (κόμματα, κινήσεις, ομίλους, δίκτυα, προσωπικότητες) η οποία θα δρομολογήσει τις σχετικές διαδικασίες.
- τον συντονισμό δράσεων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων της Δημοκρατικής Συμπαράταξης και του Ποταμιού.

Όσον αφορά το πρώτο, θέση μας, την οποία επεσήμαναν και στο Κ.Σ.Σ. τα μέλη της Ε.Ε. της Δημοκρατικής Αριστεράς, είναι ότι θετικό στοιχείο είναι ότι αν και με καθυστέρηση έγιναν οι διαδικασίες σε όλη την περιφέρεια, οι οποίες συσπείρωσαν τον κόσμο της Δημοκρατικής Συμπαράταξης. Για να επιτευχθεί όμως και η διεύρυνση χρειάζεται ακόμη πολύ δουλειά. Επίσης είναι αρνητικό ότι δεν έγιναν άμεσα οι Γραμματείες, για αυτό θέση δική μας που τονίσαμε και στο Κ.Σ.Σ. είναι ότι πρέπει εντός αυτών των ημερών του Μαρτίου να συγκροτηθούν οι ολιγομελείς Γραμματείες καθώς δεν δικαιολογείται καμία επιπρόσθετη καθυστέρηση. Εξάλλου στη ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ήμασταν έτοιμοι για τον σκοπό αυτό και στις περιφερειακές συνεδριάσεις. Όσον αφορά το δεύτερο, θέση μας είναι ότι η Επιτροπή πρέπει να έχει συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα, να γίνει άμεσα, να μην υπάρχουν αποκλεισμοί και να είναι επιτροπή άμεσων αποφάσεων από κόμματα, κινήσεις και προσωπικότητες. Ο συντονισμός δράσεων σε κοινοβουλευτικό επίπεδο είναι ένα θετικό βήμα.

Εξάλλου, ένα από τα 11 σημεία στην Προγραμματική Συμφωνία των κομμάτων είναι ότι στόχος μας είναι η ενίσχυση της ταχείας μετεξέλιξης με στόχο τη δημιουργία ενός ευρύτερου σχήματος. Τον Σεπτέμβριο τα βήματα έγιναν πολύ γρήγορα και συμφωνήσαμε ότι η συμπαράταξη δεν είναι σημαία ευκαιρίας, αλλά αφητηρία για τη δημιουργία ενός προοδευτικού πόλου διακυβέρνησης της χώρας. Ο μεγαλύτερος αντίπαλος για την Δημοκρατική Συμπαράταξη είναι το σημειωτόν και η κυριαρχία μίας νοοτροπίας δικαίωσης με όρους παρελθόντος αντί της φυγής προς τα εμπρός. Τώρα έφθασε η ώρα για άλματα μπροστά από όλους με όρους μέλλοντος και όχι παρελθόντος. Χρειάζεται να υπερβούμε όλοι μας κομματικούς εγωισμούς και μικροκομματικές περιχαράκωσεις. Αλλιώς η ιστορία δεν θα μας περιμένει.

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ πιστεύει απόλυτα στην προοπτική μιας μεγάλης δημοκρατικής σοσιαλιστικής παράταξης. Κοιτάμε μπροστά. Μπορούμε ο καθένας με την ιστορική του διαδρομή, τη δική

του πολιτική ευθύνη, τις δικές του αποσκευές να συμβάλουμε στην ανασυγκρότηση του χώρου μας. Απευθυνόμαστε σε όλες τις δυνάμεις της ανανεωτικής μεταρρυθμιστικής αριστεράς, της σοσιαλδημοκρατίας του προοδευτικού κέντρου, της πολιτικής οικολογίας. Έχουμε βαθιά μέσα μας την πίστη στις αξίες της συλλογικότητας. Αυτή την πολύτιμη παρακαταθήκη θέλουμε να συνεχίσουμε. Το κάλεσμα μας είναι διαρκές σε κόμματα και κινήσεις της κεντροαριστεράς, του ευρύτερου προοδευτικού χώρου. Μπορούμε ως χώρος ρεαλισμού, προοδευτικών ιδεών και πραγματικής αριστερής οπτικής να συμβάλουμε αποφασιστικά στις εξελίξεις.

6. Η ελληνική πραγματικότητα πέρα από τη συγκυρία

Η χώρα μας διέρχεται μια από τις κρισιμότερες περιόδους της ιστορίας της. Η μεταπολιτευτική πραγματικότητα εδώ και έξι χρόνια έχει χάσει κάθε προωθητική δύναμη και ικανότητα. Παρόλα όμως τα προβλήματα δεν πρέπει να μηδενίσουμε, όλα όσα επιτεύχθηκαν τα τελευταία χρόνια. Η Ελλάδα εντάχθηκε στην πιο προωθημένη οικονομικά ένωση κρατών, κάτι που αν δεν συνέβαινε θα μας καθήλωνε σε πολύ χαμηλά επίπεδα ανάπτυξης. Στη συνέχεια η χώρα απαλλάχθηκε από το βάρος του διαχωρισμού των Ελλήνων πολιτών σε δύο κατηγορίες. Η αποκλεισμένη μισή Ελλάδα ενσωματώθηκε στους θεσμούς και δημιουργήθηκαν, για πρώτη φορά, υπηρεσίες κοινωνικής πρόνοιας. Στα επόμενα χρόνια η χώρα εντάχθηκε στην ευρωζώνη, εκσυγχρόνισε της υποδομές της και βοήθησε την Κύπρο να ενταχθεί στην Ε.Ε, ενώ λειτούργησε ως παράγοντας σταθερότητας στα Βαλκάνια και τη Μεσόγειο. Τα τελευταία χρόνια παρά την μεγάλη οικονομική κρίση αποφύγαμε την άμεση χρεοκοπία.

Παρ' όλες τις επιμέρους επιτυχίες ο συνολικός τρόπος λειτουργίας του μεταπολιτευτικού μας προτύπου ανάπτυξης απέτυχε. Κτίσαμε πάνω σε μια κοινωνία, στην οποία υπήρχε ένα μεγάλο κενό, μια μεγάλη απουσία. Ποτέ δεν ισορροπήσαμε ως κοινωνία στον άξονα υποχρεώσεις και δικαιώματα. Όλες οι πλευρές της κοινωνίας, οι πολιτικές και οι κοινωνικές, οι εργοδοτικές και οι συνδικαλιστικές, οι ατομικές και οι συλλογικές στοιβάχτηκαν στη μια πλευρά της βάρκας. Αυτή που μπροστά της έγραφε τη λέξη δικαιώματα, στην άλλη πλευρά της βάρκας που έγραφε τη λέξη υποχρεώσεις κάθισαν πολλοί λίγοι. **Εμείς θέλουμε τώρα να πείσουμε ευρύτερα σύνολα και πολιτικούς χώρους πως δεν μπορεί να συγκροτηθεί ο νέος ελληνικός σοσιαλδημοκρατικός χώρος, χωρίς να συγκυβερνούν τα δικαιώματα με τις υποχρεώσεις.**

Σ' αυτή την περίοδο έγιναν αλλαγές, αλλά αυτές δεν έθιξαν το ξεπερασμένο κρατικίστικο μοντέλο ανάπτυξης. Κρατισμός που όμως δεν διευκόλυνε μόνο το πολιτικό σύστημα, αλλά και την κρατικοδίαιτη επιχειρηματικότητα. Αυτό το μοντέλο δεν στηρίχθηκε στην ανάπτυξη ενός δημόσιου τομέα που θα προσέφερε υπηρεσίες στους πολίτες, αλλά στράφηκε στη διεύρυνση των πελατειακών σχέσεων μέσα από την ενίσχυση καθολικών επιδομάτων. Αντί να δοθεί βάρος στην ενίσχυση του υγιούς ιδιωτικού και

ανταγωνιστικού τομέα, ενισχύθηκαν μόνο επιχειρηματικές πρωτοβουλίες που είχαν ως πελάτη τους το ελληνικό δημόσιο.

Ένα από τα άμεσα προβλήματα της χώρας είναι το διαρκές έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου που συμπυκνώνει όλες τις παθογένειες της χώρας. Εδώ αποτυπώνεται ο μη παραγωγικός και εσωστρεφής, κρατικοσυντήρητος ιδιωτικός τομέας και ο αναποτελεσματικός δημόσιος τομέας.

Το πολιτικό σύστημα και το συνδικαλιστικό κίνημα είχε και έχει πολλές ευθύνες για το αναπτυξιακό μοντέλο της χώρας. Μόνο ελάχιστες φορές τέθηκαν στο επίκεντρο των πολιτικών διακυβέρνησης πλευρές όπως η άμβλυση ανισοτήτων, η προαγωγή της κοινωνικής δικαιοσύνης και αλληλεγγύης, η ισόρροπη εναρμόνιση κοινωνικών αναγκών και οικονομικών πόρων. Όλα αυτά παρέμειναν στη σκιά συγκεκριμένων πολιτικών, κοινωνικών και οικονομικών υστερήσεων. Έτσι δεν έγιναν διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις σε κρίσιμους τομείς, όπως είναι η απασχόληση, η κοινωνική πρόνοια, η υγεία, η παιδεία και η δικαιοσύνη.

Εμείς στην ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ επεξεργαζόμαστε πολιτικές με στόχο και την ικανοποίηση των αναγκών των μισθωτών και των μεσαίων στρωμάτων. Αυτή η συνολική μας πολιτική είναι η βάση για την προάσπιση και των ασθενέστερων.

Υποστηρίζουμε εκείνες τις σταθερές αξίες, οι οποίες χαρακτηρίζουν τη διαχρονική πορεία της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας και της ανανεωτικής αριστεράς, εκείνου του μεγάλου πολιτικού ρεύματος που οικοδομώντας το σύγχρονο κράτος πρόνοιας και δικαίου έχει, μέχρι σήμερα, δώσει το καλύτερο μοντέλο ευημερούσας κοινωνίας, που υποστηρίζει το πάντρεμα των προταγμάτων της ελευθερίας με την ισότητα.

6.1 Οι άξονες των αξιών μας

Το αξιακό μας πρότυπο επιδιώκει αφενός να απελευθερώσει τις δημιουργικές δυνάμεις αυτού του τόπου από τα δεσμά του κράτους-επιχειρηματία, προστάτη και πελάτη και αφετέρου από την αδιαφορία για τις κοινωνικές ανισότητες και τα ευρύτερα λαϊκά συμφέροντα. Οι αξίες μας στηρίζονται σε τέσσερις άξονες.

Ο πρώτος αφορά την ισορροπία μεταξύ δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των πολιτών. Καμία κοινωνία δεν μπορεί να αναπτυχθεί αν οι πολίτες της δεν αισθάνονται ασφαλείς από τον τρόπο με τον οποίο το κράτος εξυπηρετεί το δημόσιο αγαθό, αλλά και αν οι πολίτες δεν είναι πεισμένοι ότι το δημόσιο αγαθό αποτελεί προϋπόθεση για κάθε ανάπτυξη.

Ο δεύτερος αφορά τη σχέση μεταξύ συλλογικού και ατομικού συμφέροντος. Τα ατομικά συμφέροντα αποτελούν την πηγή από την οποία πηγάζει η νομιμοποίηση των εξουσιών, αλλά αυτά ολοκληρώνονται, όταν υποχωρεί μέρος αυτών έναντι του συλλογικού συμφέροντος.

Ο τρίτος άξονας αφορά τη σχέση μεταξύ του δημόσιου τομέα και του ιδιωτικού. Ο σύγχρονος δημόσιος τομέας είναι εκείνος ο φορέας που στηρίζει τις παροχές κοινωνικών υπηρεσιών κυρίως σε παιδεία, υγεία και ασφάλεια, διασφαλίζει την απρόσκοπτη λειτουργία της δικαιοσύνης, μεριμνά για την ύπαρξη των βασικών

υποδομών- δικτύων (ύδρευση, ενέργεια, μεταφορές) και παράλληλα διαμορφώνει το κατάλληλο κλίμα ενθάρρυνσης όλων αυτών των επιχειρηματικών πρωτοβουλιών που ενισχύουν έναν εξωστρεφή, μη κρατικοδίαιτο ιδιωτικό τομέα. Ταυτοχρόνως αυτό το κράτος, αλλά κυρίως οι θεσμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης λειτουργούν ως ζώνη προστασίας όσων δεν μπορούν να ακολουθήσουν την ξέφρενη πορεία των σύγχρονων κοινωνιών του ρίσκου.

Ο τέταρτος και σημαντικότερος αφορά τη φροντίδα της σοσιαλδημοκρατίας για τη συνεχή μείωση των ανισοτήτων σε μια κοινωνία που παράγει ή ίδια τα μέσα προς αναδιανομή. Σ' αυτό το πλαίσιο βεβαίως γνωρίζουμε πως καμία μόνιμη αναδιανομή δεν μπορεί να υπάρξει αν αυτή δεν στηρίζεται σε μια υγιή ανάπτυξη βασισμένη στην υγιή επιχειρηματικότητα. Μόνο πάνω σε μια τέτοια βάση έγινε δυνατή η αναδιανομή που δημιούργησε το πιο σταθερό και αναπαραγόμενο μοντέλο κοινωνικού κράτους.

Με την ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία μοιραζόμαστε τις αξίες της κοινωνικής δικαιοσύνης και του κράτους πρόνοιας, της διαφάνειας και της δημιουργίας προϋποθέσεων ίσων ευκαιριών και δυνατοτήτων για τους πολίτες, της αξιοκρατίας και της αξιολόγησης της προσφοράς και των αναγκών του καθενός.

Η επιλογή για τις ευρωπαϊκές χώρες δεν είναι ανάμεσα στην ανταγωνιστικότητα ή τη διατήρηση του κοινωνικού τους μοντέλου, αλλά στην ταυτόχρονη εφαρμογή μέτρων δημοσιονομικής πειθαρχίας και εξυγίανσης της οικονομίας και μέτρων στήριξης της ανάπτυξης. Αυτή η επιλογή μπορεί να φαίνεται αυτονόητη, οι ισορροπίες όμως που απαιτεί είναι μια ιδιαίτερα δύσκολη παράμετρος. Τις παρενέργειες αυτών των ισορροπιών έχει πληρώσει πολύ ακριβιά μέχρι σήμερα η σοσιαλδημοκρατία. Για να επιστρέψει δυναμικά στο πολιτικό και κοινωνικό προσκήνιο η σοσιαλδημοκρατική και η ανανεωτική αριστερά πρέπει να ενεργοποιήσουν όλες τις διαδικασίες που αφορούν την προάσπιση του δημόσιου συμφέροντος.

6.2 Τα σφάλματα της ευρωπαϊκής Σοσιαλδημοκρατίας

Αλλά ούτε με την ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία τα πράγματα είναι ρόδινα. Η αδυναμία της σοσιαλδημοκρατίας να διαδραματίσει ένα καταλυτικό ρόλο από το '80 και ύστερα είναι προφανής. Αυτή η κρίση ταυτότητας οφείλεται κυρίως σε τέσσερις σημαντικές παραμέτρους της πολιτικής της.

Η πρώτη αφορά την από τις αρχές της δεκαετίας του '80 ιδεολογική και πολιτική της υποχώρηση έναντι εκείνων των σειρήνων που ευαγγελίζονταν κοινωνίες χωρίς κράτος πρόνοιας. Βεβαίως υπήρχαν πάντοτε αντίθετες φωνές στους κόλπους της σοσιαλδημοκρατίας, που υποστήριζαν πως δεν πρέπει να συγχέουμε την ανάγκη εφαρμογής πολιτικών δημοσιονομικής πειθαρχίας με την απόρριψη του κράτους πρόνοιας. Σημειωτέον ότι αυτοί που σήμερα αμφισβητούν το κράτος πρόνοιας, δεν το κάνουν μόνο επειδή αυτό αυξάνει τις δημόσιες δαπάνες, αλλά και επειδή αυτό δείχνει το δρόμο για τη μείωση των ανισοτήτων.

Η δεύτερη παράμετρος της υποχώρησης της σοσιαλδημοκρατίας, συνδέεται με την κατάρρευση του υπαρκτού σοσιαλισμού. Όσο και να φαίνεται παράξενο, η σοσιαλδημοκρατία, αντί να αισθανθεί δικαιωμένη από την κατάρρευση του κατέληξε να χάσει δυνάμεις και αυτή. Η σοσιαλδημοκρατία μετά το 90 ξέχασε ότι

η πολιτική είναι ο χώρος όπου, με γνώμονα τις κυρίαρχες αντιθέσεις, τίθενται προτεραιότητες οι οποίες και αξιολογούνται, ότι πολιτική είναι ο χώρος όπου—αναπτύσσονται συμμαχίες με διαφορετικά κοινωνικά στρώματα.

Η τρίτη παράμετρος αφορά στην αδυναμία της σοσιαλδημοκρατίας να δώσει απάντηση στο πρόβλημα της αλλαγής των ευρωπαϊκών κοινωνιών εξαιτίας της αλληλεξάρτησής τους και της μαζικής μετανάστευσης, που δεν θα φλερτάρει με τη ξеноφοβία και των σοβινισμό. Δεν κατάφεραν να επεξεργαστούν ένα «τρίτο δρόμο» ανάμεσα στην ξеноφοβία στην οποία επενδύει ένα τμήμα της δεξιάς και στον σχετικισμό και την πολυπολιτισμικότητα, που χαρακτηρίζει τη ριζοσπαστική αριστερά. Ένα «τρίτο δρόμο», που θα βασίζεται στην παραδοχή ότι ο κοινοτισμός του μέλλοντος θα πρέπει να στηρίζεται σε ιδέες και συμπεριφορές, παρά σε ταυτότητες και στο ότι η ενσωμάτωση μεταναστών συνιστά ηθικό αγαθό και πρακτική αναγκαιότητα.

Η **τέταρτη παράμετρος** συνδέεται με την πορεία του ευρωπαϊκού εγχειρήματος και την παγκοσμιοποίηση ευρύτερα. Η σοσιαλδημοκρατία, φοβούμενη να μη υποκύψει στον ευρωσκεπτικισμό, απέφυγε να ασκήσει ουσιαστική κριτική στην τεχνοκρατική και χωρίς πολιτικές στοχεύσεις πορεία της Ε.Ε. Αυτή η στάση συνοδεύτηκε από την αδυναμία της να ανοίξει μέτωπο τόσο κατά του νεοφιλελευθερισμού, όσο και κατά της ριζοσπαστικής Αριστεράς.

6.3 Γιατί επιδιώκουμε να συμβάλλουμε στην ανασυγκρότηση του ελληνικού σοσιαλδημοκρατικού χώρου;

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ έχει στραμμένο το βλέμμα της προς το μέλλον με πολιτικό τρόπο. Ένα μέλλον που δεν είναι προϊόν παρθενόγενεσης αλλά απόσταγμα της προηγηθείσας εμπειρίας, με τις θετικές και αρνητικές της πλευρές. Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ενδιαφέρεται για το μέλλον από την οπτική γωνία της κοινωνικής μεταρρύθμισης.

Η σοσιαλδημοκρατία δεν είναι ένα μοντέλο κοινωνικής διαχείρισης, αλλά είναι πρωτίστως το περίφημο κοινωνικό ζήτημα που αφορά το πρόβλημα της κοινωνικής ανισότητας, της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Στο όνομα της ριζοσπαστικότητας και του καθαρού και ανόθευτου σοσιαλιστικού μέλλοντος επιχειρούν αρκετοί να αμφισβητήσουν τον αριστερό χαρακτήρα της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας. **Αν όμως το κύριο είναι η βελτίωση των συνθηκών εντός των οποίων δημιουργεί και αναπτύσσεται ο άνθρωπος τότε πουθενά αλλού δεν υπήρξε καλύτερο μοντέλο απ' αυτό που αναπτύχθηκε στο πλαίσιο της σημερινής Ευρωπαϊκής Ένωσης.**

Γι' αυτό θέλουμε και στη χώρα μας να ανασυγκροτηθεί ο σοσιαλδημοκρατικός χώρος ως σύγχρονη αριστερή πρόταση διακυβέρνησης. Γιατί σημαίνει κατανόηση πως το κοινωνικό ζήτημα δεν επιλύεται ούτε με τον κρατισμό, ούτε με τον αυταρχισμό. Αυτό τίθεται συνεχώς με όρους υπεράσπισης του συλλογικού συμφέροντος και της ατομικής αυτοτέλειας και αυτονομίας.

Το μέλλον του δημοκρατικού σοσιαλισμού περνάει μέσα από τον αναστοχασμό για την προάσπιση του συλλογικού συμφέροντος. Όταν όμως μιλούμε για συλλογικά συμφέροντα δεν εννοούμε την προάσπιση του κρατισμού, αλλά την προάσπιση της οικονομικής, πολιτικής και πολιτισμικής ισχύος των συμφερόντων ευρύτερων κοινωνικών ομάδων και κυρίως των μισθωτών και των μεσαίων στρωμάτων.

6.4 Το αναδιαρθρωμένο κοινωνικό κράτος

Το κυρίαρχο στοιχείο στην πρόταση για το αναδιαρθρωμένο κοινωνικό κράτος είναι πως αυτό πρέπει να πάψει να λειτουργεί όπως το παλαιό, παθητικό κοινωνικό κράτος ως μηχανισμός επιδοματικής αναπλήρωσης του εισοδήματος.

Το σύγχρονο ενεργητικό κράτος οφείλει να εγγυάται την ένταξη όλων στην κοινωνία και την ανάπτυξη των δυνατοτήτων τους. Για τους σοσιαλιστές και δημοκράτες, ενεργητικό κράτος σημαίνει κράτος που εγγυάται το δικαίωμα στην απασχόληση. **Η σοσιαλδημοκρατία ενδιαφέρεται, κάθε άνθρωπος να καταλαμβάνει θέσεις που ανταποκρίνονται στις ικανότητες και τις ανάγκες του, χωρίς όμως να ξεχνάει πως κάθε άνθρωπος ανεξαρτήτως ταλέντου και γνώσεων πρέπει να έχει μια θέση.**

Η σοσιαλδημοκρατία και η ανανεωτική αριστερά καλούνται να αποδείξουν πως η καλύτερη πολιτική για τα κατώτερα στρώματα, η πολιτική που διευκολύνει την άνοδο του βιοτικού τους επιπέδου είναι αυτή που ενισχύει την κινητικότητα και την άνοδο των μεσαίων στρωμάτων και της μισθωτής εργασίας. Μόνο αυτή η πολιτική ωφελεί και τα ασθενέστερα στρώματα, γιατί μόνο αυτή η πολιτική εγγυάται την άμβλυνση των κοινωνικών ανισοτήτων.

Ταυτοχρόνως το ενδιαφέρον μας για τα φτωχά λαϊκά στρώματα συνδέεται με την φροντίδα για τη συνολικότερη πορεία της οικονομίας, του επενδυτικού και επιχειρηματικού κλίματος και των αναπτυξιακών διαδικασιών. Οι προτάσεις μας έχουν μια δυναμική διάσταση, η οποία θεωρεί πως η πραγματική οικονομία αναπτύσσεται μόνο εκεί όπου δεν υπάρχουν τεράστιες οικονομικές και κοινωνικές ανισότητες. Από αυτή τη διάσταση ο πρώτος ωφελημένος είναι τα ασθενέστερα στρώματα, όχι όμως ως επωφελούμενοι μιας φιλανθρωπίας, αλλά ως αποτέλεσμα της δυναμικής ανάπτυξης ολόκληρης της κοινωνίας.

Όταν κάποιος μιλάει για κράτος πρόνοιας που πρέπει να έχει μερικό και όχι ολικό χαρακτήρα κάνουν ένα κρίσιμο λάθος. Συγχέουν το κράτος των επιδομάτων με το κράτος της παροχής υπηρεσιών. Βεβαίως και ένα δίκαιο και αποτελεσματικό κοινωνικό κράτος δεν μπορεί να μοιράζει επιδόματα στους πάντες, αλλά την ίδια στιγμή ένα τέτοιο κράτος πρέπει να παρέχει τις υπηρεσίες του προς οποιονδήποτε πολίτη το ζητήσει. Επομένως ο υπό ανασυγκρότηση προοδευτικός χώρος θα πρέπει να ενδιαφέρεται για ένα κράτος που θα δίνει επιδόματα σ' όσους έχουν πραγματική ανάγκη και ταυτόχρονα θα προσφέρει ποιοτικές κοινωνικές υπηρεσίες, σ' όλους όσοι το επιθυμούν.

Σε τελική ανάλυση καμία ανάπτυξη δεν μπορεί να είναι βιώσιμη χωρίς ένα αποτελεσματικό σύστημα κοινωνικής προστασίας, χωρίς ένα σύγχρονο κοινωνικό κράτος. Οι χώρες με το μεγαλύτερο δυναμισμό

και τη μεγαλύτερη ανταγωνιστικότητα είναι αυτές με το πιο ανεπτυγμένο κοινωνικό κράτος και τις πιο ρηξικέλευθες κοινωνικές μεταρρυθμίσεις. Σοβαρές όμως μεταρρυθμίσεις δεν μπορεί να γίνουν χωρίς κοινωνική συνοχή.

Σήμερα είναι επιτακτικό οι νέες θέσεις εργασίας και η αύξηση της απασχόλησης να συνδυάζουν ποιότητα και ασφάλεια για τον εργαζόμενο και ευελιξία για τις επιχειρήσεις. Η αγορά εργασίας οφείλει να παρέχει δυνατότητες σε όλους. Οφείλει επίσης να ενσωματώνει το διαφορετικό και να μην το αποκλείει. Ιδιαίτερα όταν το διαφορετικό εντοπίζεται στις ευάλωτες ομάδες του πληθυσμού.

Σύγχρονη Οικονομία είναι η οικονομία της καινοτομίας, των ανταγωνιστικών προϊόντων που αναδεικνύουν τα ειδικά χαρακτηριστικά ενός τόπου, όχι η κρατικοδίαιτη οικονομία που θεμελιώνει ιδιωτικά μονοπώλια, ούτε βεβαίως εκείνη των υπεράριθμων ΔΕ.ΚΟ, που επιβάρυναν τον φορολογούμενο. Με τη νέα πραγματική οικονομία προάγεται η καταπολέμηση της ανεργίας και της περιθωριοποίησης καθώς επίσης η περιφερειακή ανάπτυξη και η κοινωνική συνοχή.

Οι στόχοι της κυβερνώσας σύγχρονης σοσιαλδημοκρατίας δεν θα επιτευχθούν μόνο με οικονομική μεταρρύθμιση. Είναι αναγκαία και η βαθιά κοινωνική μεταρρύθμιση, τόσο σε θεσμικό επίπεδο (εκπαίδευση, κοινωνική ασφάλεια κλπ) όσο και επίπεδο κοινωνικών στάσεων και πρακτικών (π.χ. επιχειρηματικές και εργασιακές νοοτροπίες).

Η προοδευτική προοπτική που οραματιζόμαστε οδηγεί σε ισχυρούς δημοκρατικούς θεσμούς και ολοκληρωμένο κοινωνικό κράτος. Ο αγώνας αυτός δεν είναι στατικός γιατί οι αλλαγές που επιφέρει η παγκοσμιοποίηση θέτουν συνεχώς νέα δεδομένα αμφισβητώντας κατοχυρωμένες ισορροπίες.

Τελικά αυτό που καλούμαστε να πράξουμε είναι να επιλέξουμε τη μετάβαση από ένα κοινωνικό κράτος που «αποζημιώνει» σε ένα κοινωνικό κράτος που «επενδύει» στη μείωση των ανισοτήτων μέσω των ποιοτικών του υπηρεσιών.

Αυτή η πρόταση για μετάβαση από τις μη στοχευμένες επιδοματικές πολιτικές στις πολιτικές που θα συνδυάζουν στοχευμένα και ορθολογικά προνοιακά μέτρα με την αναβάθμιση των δημοσίων υπηρεσιών, όχι μόνον δεν αμφισβητεί τη σημασία των δημόσιων κοινωνικών αγαθών αλλά είναι ο μόνος δρόμος για να επιστρέψουμε σε αυτά. Η στροφή προς την ανάπτυξη των υπηρεσιών αποτελεί τη διέξοδο στα προβλήματα του σημερινού μοντέλου πρόνοιας και τον μοναδικό δρόμο για την υπεράσπιση των ασθενέστερων κοινωνικά στρωμάτων και κάθε πολίτη, στο βαθμό που τη χρειάζεται.

Η μετάβαση, από τον πελατειακό κόσμο των μη στοχευμένων και καθολικών επιδοματικών πολιτικών, από τον οποίο τις περισσότερες φορές επωφελούνται οι κοινωνικά ισχυρότεροι, στον κόσμο της ενίσχυσης και αναβάθμισης των υπηρεσιών του κράτους πρόνοιας, αποτελεί μια σύγχρονη σοσιαλδημοκρατική, μια προοδευτική αριστερή πρόταση. Με αυτήν την πολιτική ενισχύονται οι πραγματικά αδύναμοι και όχι οι εκάστοτε «ημέτεροι» και ταυτόχρονα δίνεται η δυνατότητα στους πολίτες να μη αναλίσκονται στο να

εφευρίσκουν τρόπους πρόσβασης στις εξουσίες, αλλά να αναπτύσσουν τις ικανότητές τους και να εκμεταλλεύονται τις ευκαιρίες που τους παρουσιάζονται. Εμείς **θέλουμε να επιστραφούν στους πολίτες οι κλεμμένες τους δυνατότητες**. Με μεταρρυθμίσεις των δημόσιων πολιτικών, με απλούστευση διαδικασιών, με διάγνωση αναγκών και αξιολόγηση των επιπτώσεων των πολιτικών μας, με μείωση του κόστους και μέτρηση της αποτελεσματικότητας και της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών. Είναι η αναδιανομή εν μέσω της παραγωγής που επαναφέρει τη παλιά κοινωνική ατζέντα της Ε.Ε. και αποδίδει σε κάθε πολίτη τις ευκαιρίες, την πρόσβαση και τη στήριξη που χρειάζεται χωρίς να προσπερνά κανέναν. Γιατί όταν η πρόνοια είναι στοχευμένη, η κοινωνική ανάπτυξη είναι καθολική.

Για αυτό αγωνιζόμαστε για την επαναθεμελίωση των ιδεών της σοσιαλδημοκρατίας και της ανανεωτικής αριστεράς. Για μία νέα ταυτότητα με ισχυρό κοινωνικό πρόσημο. Για να ξαναγίνει η προοδευτική παράταξη ένα ισχυρό πλειοψηφικό ρεύμα με την σοσιαλδημοκρατία ως μία σύγχρονη αριστερή πρόταση διακυβέρνησης.